

Arrest

nr. 177 974 van 18 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TYTGAT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten, Akan als etnie te hebben en christen te zijn. U bent geboren in Sunyani op 4 april 1995.

In de periode juli – september 2012 ging u een relatie aan met de moslima Rachael A.. Rachael A. bleef in de weekends bij uw familie logeren en in de week woonde ze bij haar ouders. Na een tijdje raakte ze zwanger van u. In maart 2013 vertelde Rachael A. aan haar ouders dat ze zwanger was. Toen haar vader, die Imam was, te weten kwam dat zijn dochter zwanger was, zei hij dat hij haar zou onterven indien ze geen abortus pleegde. Hij dreigde er ook mee naar de school waar u les gaf te

stappen en u te laten ontslaan. Op 11 april 2013 kwam Rachael A. naar u thuis en ze zei dat ze traditionele medicatie had ingenomen om een abortus te plegen. Na een tijdje begon ze te bloeden. De dag nadien belde u uw broer Evans en hij ging met Rachael A. per taxi naar een lokaal ziekenhuis. Ondertussen ging u naar Alex, een vriend van u, om geld in te zamelen. Wat later belde u uw zus op en die wist u te vertellen dat Rachael A. overleden was, de politie de taxichauffeur, uw broer Evans en uw moeder gearresteerd had en u zichzelf moest aangeven. De vader van Rachael A. en enkele familieleden kwamen de avond van het overlijden van Rachael A. naar uw ouderlijke huis en zegden eveneens dat u zich moest aangeven, want ze anders uw hele familie zouden vermoorden. Op 14 april 2013 klom u aan boord van een vrachtwagen die naar Burkina Faso reed. U reed met hem mee tot in Libië. U vernam in Libië dat op 31 december 2013 uw vader aangereden werd door een wagen en hij overleed aan de gevolgen hiervan. U veronderstelt dat de vader van Rachael A. hem aangereden had. Op 5 oktober 2015 stak u de Middellandse Zee over naar Italië. Na hulp van een Nigeriaan reisde u verder naar België, waar u op 19 oktober 2015 toekwam en u op 21 oktober 2015 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de vader van uw overleden vriendin Rachael A., omdat u haar zwanger maakte en ze nadien overleed bij de gepleegde abortus, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u neergelegde documenten uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnen.

U verklaarde dat Rachael A. op 11 april 2013 naar u kwam, ze zei dat ze traditionele medicatie had ingenomen om een abortus te plegen en u beweerde dat ze de dag nadien in het ziekenhuis overleed (gehoor CGVS, p.9). Echter, in de door u neergelegde kopie van een attest dd.13/12/2015 van de Headmaster van de Olistar Senior High/Tech. School staat vermeld "This note is to certify that Miss Rachel A. was General Arts II students of the above mentioned school from 2012/2013 academic year to 2014/2015 academic year. She exhibited high sense of discipline, punctual to duty and academic brilliance during her study at the school. I have no hesitation whatsoever in recommending her to anyone who may need her service.". Aangezien Rachael A. school liep in het academiejaar 2014/2015, kan ze onmogelijk overleden zijn op 11 april 2013. Toen u met bovenstaande vaststelling geconfronteerd werd, gaf u aan dat er niet staat of de studies afgerond werden of niet (gehoor CGVS, p.21). Dat de headmaster van de school waar Rachael A. school liep zou attesteren dat ze tot het academiejaar 2014/2015 school liep en hij haar in zijn brief van 13 december 2015 zou aanbevelen bij iedereen, wijst erop dat Rachael A. niet overleed in april 2013, zoals u beweerde.

Verder verklaarde u dat u in Libië vernam dat uw vader op 31 december 2013 aangereden werd door een wagen en hij overleed aan de gevolgen hiervan. U gaf aan dat u veronderstelt dat de vader van Rachael A. hem aangereden had (gehoor CGVS, p.4). Echter, in de door u neergelegde kopie van de overlijdensakte van uw vader staat vermeld dat hij overleed op 31 december 2012, en dus voor het door u beweerde overlijden van uw vriendin Rachael A. in april 2013. Toen u met de verschillen in datum geconfronteerd werd, ontweek u de opmerking en gaf u aan dat op het politierapport 2013 staat. Op de door u neergelegde kopie van een stempel van het extract van het politiedagboek staat als datum 8/2/2013 geschreven, wat echter nog steeds voor het door u beweerde overlijden van uw vriendin Rachael A. in april 2013 is.

Op zaterdag 27 februari 2016 werden door uw advocaat, meester Tytgat, via e-mail een kopie van de overlijdensakte van uw vader en een kopie van het verslag in het politiedagboek verzonden. Er dient te worden vastgesteld dat op de kopie van de overlijdensakte van uw vader die twee weken na het interview op het CGVS (17/2/2016) werd verzonden, de datum van overlijden op de overlijdensakte veranderd werd van 31 december 2012 naar 31 december 2013. Verder staat in het attest dat hij

overleed aan de gevolgen van een obstructie van zijn spijsvertering (intestinal obstruction) en niet aan de gevolgen van een ongeval (zie administratief dossier).

Er dient verder te worden vastgesteld dat op zaterdag 27 februari 2016, dit is twee weken na het interview op het CGVS (17/2/2016) het volledige verslag in het politiedagboek werd verzonden en niet enkel de door u tijdens het interview op het CGVS neergelegde kopie van een stempel van het extract van het politiedagboek. Niet alleen is het merkwaardig dat bij de stempel op de achterzijde van het extract van het politiedagboek de datum 8/2/2013 geschreven staat, terwijl op de voorkant van het extract van het politiedagboek sprake is van 9/2/2014, er dient eveneens te worden vastgesteld dat de datum 9/2/2014 alsook het cijfer 3 in de data in het politieverslag (27/12/2013 en 31/12/2013) duidelijk met een andere pen én op een andere wijze opgeschreven werden (zie administratief dossier). Uit bovenstaande blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden door wat een bijkomende negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder blijkt uw kennis betreffende een aantal cruciale elementen in uw asielrelaas erg beperkt.

U verklaarde dat de vader van Rachael A. ermee dreigde om naar de school waar u les gaf te stappen en hij u zou laten ontslaan. Verder gaf u aan dat de vader van Rachael A. en enkele familieleden de avond van het overlijden van Rachael A. naar uw ouderlijke huis kwamen en zegden dat u zich moest aangeven, want ze anders uw hele familie zouden vermoorden. Verder gaf u aan dat uw vader op 31 december 2013 aangereden werd door een wagen en hij overleed aan de gevolgen hiervan en u veronderstelt dat de vader van Rachael A. hem aangereden had (gehoor CGVS, p.3-4 en p.9). Toen u gevraagd werd naar de naam van de vader van Rachael A., gaf u ontwijkend aan dat u hem 'Imam' noemde, omdat hij een Imam is, en de familie A. is. Toen u opnieuw gevraagd werd of u de naam van de vader van Rachael A. kent, gaf u aan de volledige naam niet te kennen (gehoor CGVS, p.4-5). Dat u zijn naam niet kent is des te opmerkelijker, daar u aangaf dat de vader van Rachael A. u bedreigde en waarschijnlijk uw vader doodde (gehoor CGVS, p.3-4 en p.9) en – daar het gaat om een erg ingrijpende gebeurtenis – men kan verwachten dat dit in uw geheugen gegrift is.

U gaf aan dat het in de familie van Rachael A. de gewoonte is dat ze zeggen met welke familie je moet huwen. Toen u gevraagd werd of reeds bepaald werd met wie Rachael A. moest huwen, ontweek u de vraag door te stellen dat ze blij was met u. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat Rachael A. aangaf van wel. Toen u daarop gevraagd werd wat de naam was van de man met wie Rachael A. moest huwen, gaf u aan dat ze sprak over een familie, maar u de man nooit ontmoette en u er niet veel van weet (gehoor CGVS, p.11-12).

Uit bovenstaande blijkt uw kennis betreffende de vader van uw vriendin Rachael A. – die volgens uw verklaringen u en uw familie bedreigde en aanviel – en betreffende de toekomstige echtgenoot van uw vriendin Rachael A. erg beperkt is.

Verder legt u vage verklaringen af betreffende de nasleep van het beweerde overlijden van uw vriendin Rachael A..

U verklaarde dat u van uw zus vernam dat uw vriendin Rachael A. in het ziekenhuis overleden was en de politie de taxichauffeur (die Rachael naar het ziekenhuis bracht), uw broer Evans en uw moeder arresteerden en u zich moest aangeven (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd naar de naam van de taxichauffeur die gearresteerd werd, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd welke vragen uw moeder en uw broer moesten beantwoorden bij de politie, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd of u het dan nooit vroeg aan hen, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd waarom de politie u wou spreken, gaf u aan dat uit het rapport van het ziekenhuis bleek dat Rachael A. illegaal abortus pleegde en ze bij u thuis overleed (gehoor CGVS, p.20). Toen u gevraagd werd of u andere mensen kent die vervolgd werden omdat ze hielpen bij een abortus met dodelijke afloop, gaf u aan het niet te weten en u het niet volgde. Verder had u er geen idee van of de man die het medicijn leverde ook strafbaar is (gehoor CGVS, p.20).

Van iemand die door de politie geconvoceerd werd omwille van de dood van zijn vriendin en wiens moeder en broer omwille van dezelfde feiten gearresteerd werden, kan verwacht worden dat hij hierin geïnteresseerd is en navraag doet. Dat u dit niet deed komt **weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig** over.

Verder komt het **weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig** over dat u weinig tot geen initiatief nam om iets aan de situatie te doen. U gaf aan dat de ouders van Rachael A. niet wisten van jullie relatie tot

Rachael A. zwanger raakte en ook nadien ging u nooit naar haar ouders om te vragen om met Rachael A. te huwen, omdat Rachael A. eerst haar scholing wou afwerken (gehoor CGVS, p.7 en p.9).

Ook na de – beweerde – dood van uw vriendin Rachael A. ging u nooit naar haar ouders om uit te leggen dat u niets te maken had met haar dood maar dat het uw vriendin zelf was die traditionele medicijnen ging kopen en innam voor ze bij u thuis kwam (gehoor CGVS, p.19). Evenmin ging u naar de politie om te verklaren dat uw vriendin zelf traditionele medicijnen gaan kopen was en zelf ingenomen had, onder druk van haar ouders. Verder liet u na om hulp of raad te vragen bij een advocaat, een vrouwenvluchthuis of een organisatie die zich bezig houdt met (ongewenste) zwangerschappen (gehoor CGVS, p.20).

Van iemand die daadwerkelijk vervolging vreest door de familie van zijn vriendin, mag verwacht worden dat hij de bescherming inroept van de ordediensten in zijn land en hij juridische ondersteuning zoekt bij een advocaat, temeer daar hij zelf niets te maken heeft met het verstrekken van de medicatie die abortus bij uw vriendin uitlokte. Dat u naliert dit te doen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging of van het risico op het lijden van ernstige schade, alsook van uw asielrelaas.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u neergelegde kopieën van een attest dd.13/12/2015 van de Headmaster van de Olistar Senior High/ Tech. School, van de overlijdensakte van uw vader en van het volledige verslag in het politiedagboek (dat op 17/2/2016 aan het CGVS bezorgd werd), werden hogerop reeds besproken. De kopie van de poster met daarop een foto van uw vader, zijn naam en de leeftijd van zijn overlijden en de kopie van een foto van uw vriendin Rachael A. zijn verder niet relevant voor uw asielaanvraag. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In het eerste middel wordt de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel en correcte toepassing van de taalwetgeving en tolk.

Verzoeker stelt:

"Doordat het CGVS op 17 februari 2016 het gehoor liet verlopen in het Engels zonder bemiddeling van een tolk Engels / Nederlands terwijl in het dossier van de verwerende partij de schriftelijk beweerde weergave van het gehoor in het Nederlands wordt weergegeven.

De procedure in dit concreet dossier behoort tot de Nederlandse taalrol.

Het verslag is in het Nederlands opgesteld, taal die niet door de interviewer gebruikt werd. Dit verslag kan in die omstandigheden onmogelijk de trouwe weergave zijn van de vragen die werden gesteld en de antwoorden die werden gegeven tijdens het gehoor.

De persoon die door de verwerende partij met het gehoor van de verzoeker werd gelast was op 17 februari 2016 duidelijk niet gekwalificeerd om het gehoor in het Engels te houden en naar het Nederlands zonder tolk in een gehoorverslag te vertalen. Zo blijkt bij wijze van voorbeeld de Engelse termen "I was appointed in July" of "priest" naar het Nederlands als "In juli had ik een afspraak" of "pastoor" te zijn vertaald, terwijl de passende Nederlandse vertaling in deze context duidelijk "In July werd ik aangesteld" of "priester" (dominee) betreft, duidelijk verschillende betekenissen.

Niet alleen moet de vluchteling de vraagstelling door de verende partij goed begrijpen. De aangestelde van de verwerende partij moet ook de verklaringen van de vluchteling goed begrijpen, hetgeen in casu op 17 februari 2016 manifest niet het geval was.

Op geen enkel ogenblik werd de verzoekende partij op voorhand ingelicht dat deze Nederlandse procedure in het Engels zou verlopen, terwijl het verslag na het gehoor niet voor opmerkingen wordt voorgelezen, zodat correcties niet kunnen voorgesteld worden.

De raadsman van de verzoeker formuleerde reeds een bezwaar tegen deze werkwijze bij de aanvang van het gehoor.

Vijf maanden na datum is het niet meer mogelijk het relaasverslag op juistheid nauwkeurig te verifiëren.

De weigeringbeslissing steunt ten onrechte op beweerde tegenstrijdigheden en onvolledigheden die de verwerende partij meent te ontdekken in het verslag van het gehoor d.d. 17 februari 2016.

Het gehoorverslag kan niet geacht worden de nauwkeurige weergave te zijn van het gehoor en kan dus ook niet als basis dienen om de weigering beslissingen geldig te motiveren.

In een dergelijke gevoelige materie is de vertaling door een erkende – Beëdigde vertaler van essentieel belang.

De verklaringen van de verzoeker zoals ze worden weergegeven in het “gehoorverslag” van 17 februari 2016 kunnen niet dienen om de weigeringbeslissing te motiveren.”

2.1.2. Artikel 51/4 van de vreemdelingenwet is niet geschonden doordat het interview op het CGVS zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal. Artikel 51/4 verhindert niet dat de dossierbehandelaar zich tijdens het interview uitdrukt in een vreemde taal, *in casu* het Engels, en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr. 185.993).

Verzoekers raadsman verklaarde voor de aanvang van het gehoor (gehoor CGVS, p.2):

“Twee opmerkingen: ik wil graag dat u opschrijft dat het interview niet in het Nederlands plaatsvindt maar het Engels en dus interpretatie een probleem kan stellen. Ik doe de opmerking vooraf want wil geen commentaar hebben op uw verklaringen.

Tweede opmerking: ik kan niet blijven tot het einde van het gehoor, ik moet om 16.30 vertrekken (...). Ik zal eventueel voor het einde van het gehoor opmerkingen maken, zodat u die kan verwerken in het verslag.”

Verzoeker werd gehoord vanaf 14.10 uur en verzoekers raadsman maakte zijn opmerkingen voor de pauze tijdens het gehoor. Verzoekers raadsman heeft nagenoeg twee volledige uren van het gehoor bijgewoond. Tijdens zijn opmerkingen inzake het gehoor maakte verzoekers raadsman geen enkele bemerking inzake de vertolking; integendeel, de raadsman drukte zijn appreciatie uit voor de sereniteit tijdens de ondervraging (gehoor CGVS, p.15-16).

In het verzoekschrift wordt gesteld: *“Zo blijkt bij wijze van voorbeeld de Engelse termen “I was appointed in July” of “priest” naar het Nederlands als “In juli had ik een afspraak” of “pastoor” te zijn vertaald, terwijl de passende Nederlandse vertaling in deze context duidelijk “In July werd ik aangesteld” of “priester” (dominee) betreft, duidelijk verschillende betekenissen.”* De Raad stelt vast dat dergelijke zin of vertaling inzake een ‘pastoor’ of ‘priester’ niet voorkomt in het gehoorverslag, zeker niet in het onderdeel van het gehoorverslag tijdens hetwelk verzoekers raadsman aanwezig was en waarover hij in het verzoekschrift blijkbaar getuigt (cf. gehoorverslag p.1-15).

Verzoeker laat na verdere duiding te geven inzake de aangevoerde vertaalproblemen. Hij toont niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn gezegden foutief zouden zijn vertaald of neergeschreven. Evenmin brengt hij concrete gegevens aan waaruit enig probleem inzake de vertaling of communicatie zou kunnen worden afgeleid. Zulke problemen blijken voorts niet uit het administratief dossier. Aan verzoeker werd bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS verduidelijkt dat eventuele problemen gemeld moesten worden. Verzoeker en de advocaat maakten, na de initiële opmerking dat het gehoor niet in het Nederlands plaatsvond (gehoor CGVS, p.2), gedurende het gehoor geen melding van problemen inzake de vertaling of communicatie. Evenmin formuleerden zij enige opmerking in die zin wanneer daartoe de kans werd geboden (gehoor CGVS, p.15-16). Uit het gehoorverslag blijkt verder dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid. Dat zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan kan dan ook niet worden aangenomen, te meer daar verzoeker geen kritiek uit op het feitenrelaas in de bestreden beslissing zodat hij niet aantoonde dat hij zijn relaas niet correct kon communiceren.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel, aangaande de weigering van hoedanigheid als vluchteling, voert verzoeker de schending aan van *“artikelen 48/3 en 48 van de vreemdelingenwet”*.

Verzoeker stelt:

“De verwerende partij concludeert ten onrechte, op basis van hypothetische overwegingen dat het asielrelaas ongeloofwaardig zou zijn.

De verzoeker antwoordde te goeder trouw en aan deze goede trouw wordt niet getwijfeld.

(...)

Terwijl de Verzoekende partij in zijn regio van herkomst wel degelijk gevaar loopt.

Dat tijdens het gehoor gewezen werd op deze angstwekkende situatie.

Het feit dat een asielrelaas ongeloofwaardig overkomt met betrekking tot bepaalde aspecten, of geen afdoende materieel bewijs kan leveren om zijn asielrelaas te ondersteunen betekent daarom nog niet dat de asielzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming.

De betwiste beslissingen scheppen een vermoeden van kwade trouw en trekken de geloofwaardigheid van de verzoeker ernstig in twijfel. Hij heeft nochtans tijdens het gehoor de feiten zo nauwkeurig mogelijk weergegeven, rekening gehouden met de omstandigheden van dit gehoor. De bestreden beslissing tast ten onrechte het vermoeden van goede trouw aan.

Dat er dient opgemerkt te worden dat wanneer de geloofwaardigheid van de asielzoeker wordt beoordeeld, dient rekening gehouden te worden met de aanbevelingen ter zake van de United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), waaronder:

“Obviously the applicant has the duty to tell the truth. In saying this though, consideration should also be given to the fact that, due to the applicant's traumatic experiences, he/she may not speak freely; or that due to time lapse or the intensity of past events, the applicant may not be able to remember all factual details or to recount them accurately or may confuse them; thus he/she may be vague or inaccurate in providing detailed facts. Inability to remember or provide all dates or minor details, as well as minor inconsistencies, insubstantial vagueness or incorrect statements which are not material may be taken into account in the final assessment on credibility, but should not be used as decisive factors.” (9, Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16 December 1998)

(...)

Dat het hier wel degelijk gaat om gerechtvaardigde angst voor de agressieve en bedreigende houding en handelingen van de vader van zijn overleden vriendin en het feit dat de verzoekende partij niet kan rekenen op de legitieme bescherming van de plaatselijke autoriteiten.

Dat dit tot gevolg heeft dat aan de voorwaarden voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet is voldaan. Dat het CGVS overeenkomstig artikelen 48 en 48/3 de hoedanigheid van vluchteling had moeten toekennen aan de verzoekende partij.

Dat het tweede middel bijgevolg ernstig en gegrond is.”

2.2.2. In het verzoekschrift worden algemene opmerkingen gemaakt betreffende de geloofwaardigheid van verklaringen tijdens een asielprocedure.

Verzoeker gaat echter helemaal voorbij aan de inhoud van de bestreden beslissing. De omstandige motivering stelt dat verzoekers verklaringen niet te verzoenen zijn met de bijgebrachte stukken zoals de overlijdensakte(s) van zijn vader en een attest van de 'headmaster' van de school van Rachael. Tevens blijkt dat aan het politiedagboek, dat aan verweerder werd bezorgd na het gehoor op 17 februari 2016, manipulaties werden aangebracht met als doel de asielinstanties te misleiden.

Het blijkt ook dat verzoekers kennis aangaande cruciale elementen van zijn relaas beperkt is en dat hij vage verklaringen aflegde omtrent de nasleep van het overlijden van verzoekers vriendin.

In het verzoekschrift wordt geen poging ondernomen om voormelde vaststellingen en motiveringen te weerleggen. Deze vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden daarom door de Raad overgenomen.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. In het derde middel wordt de schending aangevoerd van artikelen 48/2 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers stelt dat “(...) de bestreden beslissing geen enkele motivering [bevat] met betrekking tot de weigering van toekenning van de subsidiaire bescherming.

Deze niet gemotiveerde beslissing is onwettig wegens de afwezigheid van enige concrete motivering.

In de huidige omstandigheden kan de verzoeker niet veilig terugkeren naar zijn regio van herkomst.”

Verzoeker stelt verder:

“Omwille van de hierboven reeds aangehaalde redenen, zou de verzoekende partij zich in een ernstige toestand bevinden en zou een reëel risico lopen op ernstige schade indien zij naar het land zou terugkeren waar zij gewoonlijk verbleef.

Moest de verzoeker terugkeren naar zijn regio van herkomst, dan zou hij zich bevinden in een situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling aangezien hij aldaar steeds dreigt het slachtoffer te zijn van de onmacht van de overheid om hem adequaat te beschermen tegen de vader van zijn overleden vriendin.

Zo'n situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling, die bedreigend is voor de bevolking kan voldoende zijn om tot de subsidiaire bescherming te kunnen besluiten.

Het dossier bevat geen achtergrondinformatie met betrekking tot de regio van herkomst van de Verzoeker die zou aantonen dat hij veilig kan terugkeren naar zijn regio van herkomst.

Dat dit tot gevolg heeft dat het CGVS overeenkomstig artikel 48/2 in ieder geval het statuut van subsidiaire bescherming had moeten toekennen aan de verzoekende partij.

Dat het derde middel ernstig en gegrond is."

2.3.2. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Inzake verzoekers relaas werd hoger vastgesteld dat het niet geloofwaardig is. Verzoeker maakt derhalve geen schending van artikel 48/4, § 2, a) of 48/4, § 2, b) aannemelijk. Evenmin brengt hij een begin van bewijs bij waaruit kan blijken dat de situatie in zijn land of regio van herkomst beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c).

In acht genomen hetgeen voorafgaat toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS